

je vršilo napredno grško društvo za zračni promet. Javno upravo grškega civilnega letalstva je pa to dejstvo sililo k čim uspešnejšemu organiziranju zračnega prometa.

V skupnosti z vremenoslovskim ravnateljstvom ministrstva za letalstvo je bila organizirana vremenoslovska služba s sedežem v Atenah. Radijska služba za zvezo z letali je bila organizirana preko postaj v Faleronu, Janini, Larisi, Tatoi, Solunu in Kerkiri. Radijska služba Grčije je po priznanju tujih pilotov dajala odlične uspehe.

Na ta način ima, čeprav majhno — večino

letal v grškem civilnem letalstvu tvorijo nemški Junkersi JU 52 — grško civilno letalstvo največ zaslug za organizacijo letalstva v Grčiji, saj je ustvarilo podlago za razvoj in uporabo vojnega letalstva. Sistem mrež grških civilnih letališč odlično služi vojnim namenom. To je pripomoglo, da je grško letalstvo s pomočjo angleškega preprečilo, da bi kdo drug zavladal nad grškim nebom, kar je velik uspeh. Vse, kar je grško letalstvo doseglo izven tega, je samo velika postavka v dobičku, ki nazorno kaže zasluge organizatorjev grškega letalstva.

dober kmečki gospodar je ljubil domačo zemljo in to ljubezen vcepil tudi v srca otrok, ki jim je njegov spomin zelo svetel. Kljub mnogim gospodarskim neprilikam je ob smrti zapustil to posestvo nezadolženo, kar je v naših krajih že prava redkost. — Sveti jima večna luč, užaloščenim pa naše sožalje!

Smrtna kosa pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. V teku enega meseca smo imeli precej mrličev. Pokopali smo 18. novembra vdovo in pridno mamo Filomeno Peklar iz Ihove, ki je imela v dveh zakonih 13 otrok, od katerih jih še živi 9. Dne 4. decembra smo spremlili k zadnjemu počitku dobro ženo Ivano Šiško, ženo bivšega dolgoletnega župana v Trotkovi Antona Šiško; dne 6. decembra pa najstarejšo članico deklške Marijine družbe in III. reda Lizo Veis, ki je doživela 76 let starosti. Nenadoma je umrl bivši kmet v Oseku Alojzij Toplak, dne 9. decembra pa 82 letna želarka Marija Murka. Ganiživ je bil pogreb 13. decembra v mariborski bolnišnici umrle osemletne šolarke Terezije Kurbus iz Ihove, Katehet g. Mih. Laura in učiteljica g. Mar. Koželj sta se v ganiživih besedah poslovila od nje, součenke pa s petjem dveh pesmic. Naj Bog potolaži starše, ki so v enem mesecu izgubili dva ljubezniva otroka!

Smrt dobrega moža. V Moškanjcih je umrl po dolgotrajni bolezni dober mož in oče Ivan Lončarič, posestnik in železnikar v pokoju, star 74 let. Zapustil je ženo in dva otroka. Sin Jože Lončarič je strojevodja državnih železnic, hči Marjeta pa pomaga materi pri gospodinjstvu. V dolgotrajni bolezni sta ga obiskala g. župnik šketa in g. kaplan, katera sta mu prinašala tolažila svete vere. Na zadnji poti je imel številno spremstvo, g. župnik pa mu je govoril ob grobu ganižive besede v slovo. Rajnemu dobremu možu naj sveti večna luč — preostale pa naj tolaži Bog!

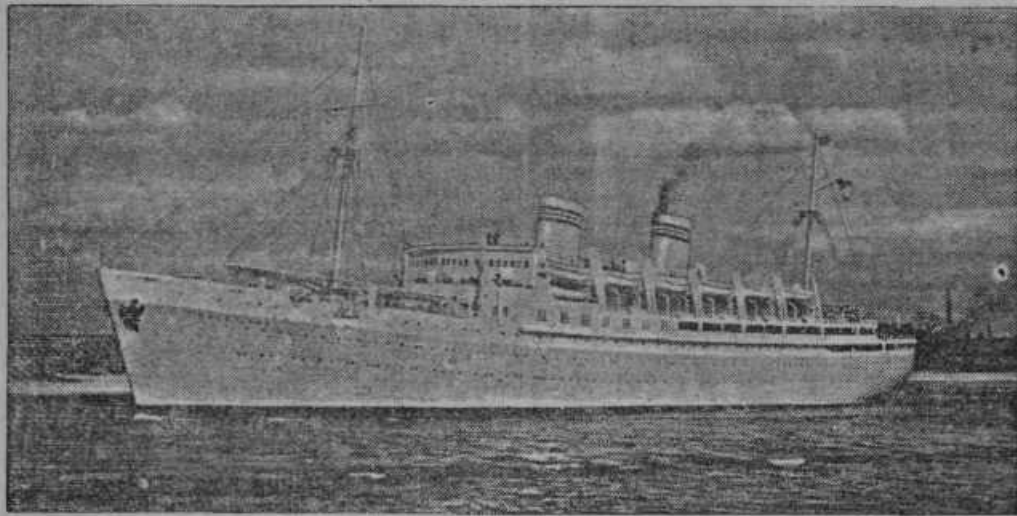
Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Kapucinskega provinciala je poklical Gospod k sebi. V celjski bolnišnici je umrl 16. decembra oče Linus Prah, kapucinski provincial in konzistorialni svetnik lavantinske in goriške škofije. O. Linus se je rodil 26. maja 1869 v Sv. Križu pri Rogški Slatini. Po končanih gimnazijskih studijah je stopil v kapucinski red. Bogoslovje je obiskoval v Gorici in je bil tam posvečen v mašnika 31. julija 1892. Ob prevratu so morali slovenski kapucini iz Gorice. P. Linus se je naselil v novo ustanovljenem kapucinskem samostanu v Studencih pri Mariboru. Kmalu po preselitvi je bil izvoljen od slovenskih in hrvaških kapucinov za vrhovnega voditelja jugoslovanske provincije. Iz Studencev se je preselil kot provincial v Celje, kjer je ostal do smrti. Pokojni je užival največji ugled ter spoštovanje radi čednostnega življenja. Med Slovenci je bil znan ter čistan kot spovednik. Ko je postal provincial, je organiziral več dijaških zavodov med Slovenci in Hrvati, v katerih se je šolal duhovniški naraščaj za jugoslovansko kapucinsko provincijo. — Svetniškemu duhovniku

ostani med Jugoslovani ohranjen časten ter hvaležen spomin! Kapucinski provinciji naše sožalje!

Starosta slovenskih frančiškanov umrl. V frančiškanskem samostanu v Nazaretu v Savinjski dolini je umrl p. Emilijan Dovgan. Rojen je bil leta 1867, v Kamniku. V red sv. Frančiška je stopil na Trsatu leta 1885. Mašniško posvečenje je prejel leta 1890. Služboval je v Brežicah, nato pa po Istri ter v Gorici. Med svetovno vojno se je zatekel v Nazaret, kjer je ostal do smrti. Blagopokojni zlatomašnik je slovel kot misijonar. Rajnemu bodi Vsemogočni večni plačnik!

Smrtna primera v Šmartnu pri Slovenjgradcu. Sredi razkošne mladosti je angel smrti povedel v onostranstvo Časa Ivana ml., veleposestniškega sina v Dobravi, p. d. Lužnikovega Vankota. Obče priljubljena fanta, ki je bil zelo družaben in skromen ter zlatega srca, pogreša vsa bližnja okolica ter posebno še njegovi planinski prijatelji. — Utrujen je v Gospodu zaspal tudi Hodnik Luka, p. d. Jaki iz Legna, ki je bil čez 25 let naročnik »Slov. gospodarja«. Kot

Največja norveška ladja »Oslofjorde« z 18.673 tonami je zadela na mino in se je potopila

Walter Darre, nemški minister za prehrano in kmetijstvo

Ukraden prolek

Bilo je v tednu pred Novim letom. Tla so bila zmrznjena, da so zvenela pod nogami. Okrog vogalov je žvižgal mrzel sever. Snega še ni bilo, a velike jate krokarjev, ki so hripavo krokali, so ga napovedovale.

Na vas je legal večerni mrak. Skozi okna je prišijala luč.

Pri Pozderčevih so večerjali. Sredi mize je stala velika lončena skleda, iz katere so vsi zajemali, in sicer tako vneto, da še za pogovor niso imeli časa. Le oče je tulintam katero zinil.

»Jutri bom šel na sejem,« je dejal. »Vile bo treba kupiti in razne druge malenkosti.«

Po večerji so odmolili. Zenske so nato odšle v kuhinjo pomivat posodo, otroci so se zatekli v zapeček, gospodar pa je vzel žepno električno svetilko in šel ven, da bi še enkrat pogledal, ali je okrog hlevov in svinjakov vse v redu.

V hlevu so krave ležale in mirno prežvekovale, konji pa so razbijali s kopiti.

V svinjaku je prolek dvignil glavo in zakrutil, potem pa jo je spet porinil v slamo.

Pozderec je pozaprl vrata, potem pa je še stopil k cestnim vratom.

Po cesti se je bližal voz. Stari je prižgal svetilko in posvetil v temo. Konja sta poskočila, ker ju je preplašila nenadna svetloba.

»Ugasni luč!« je zavpil voznik. »Konji se plašijo.« Stari je posvetil še na voz. Voz je imel streho. Tak je bil, kakršne imajo sejmarji.

»Kam pa tako pozno?« je vprašal.

»Na sejem,« je odvrnil tujec. »Ponoči moramo potovati, da bomo vse pravočasno pripravili.«

Voz je oddrdral dalje.

Pozderec je nekaj časa stal pri vratih in zrl proti gostilni, ki je stala na vogalu. Zaslišal je več glasov. Zamikalo ga je, da bi pogledal, kdo je v gostilni. V naslednjem trenutku je že bil na cesti.

V gostilni so bili samo trije možakarji. Vsak je imel pred seboj kozarec brizganca.

Pozderec je prisedel in naročil četrtinko vina.

Pivci so se pogovarjali o sejmu. Vsak je potreboval kake malenkosti, ki jih je nameraval na sejmu kupiti.

Počasi je zmanjkalo besed. Možakarji so izpraznili kozarce in plačali. Nato so pobrali klobuke, se poslovili in odšli.

Pozderčevi so že dremali. Stari se je slekel v temi in tiho zlezal v posteljo. Čez kakih deset minut je že trdno spal.

ba časa takrat, kadar je cesar v letni villi na plaži v Hajami, oddaljeni dve uri avtomobilske vožnje od Tokia. Za vožnja sama vzame ministrom mnogo časa. Zato je cesar pred kratkim odločil, da odslej ministri lahko prihajajo k njemu v navadni obleki. Le pri največjih slovesnostih naj še vnaprej spoštujejo staro navado in pridejo na dvor tako oblečeni, kakor določajo stari predpisi. Za japonski dvor je to velika novost. Ministri so hvaležni cesarju, pa tudi javno mnenje je sprejelo novo cesarjevo določbo glede obleke ministrov zelo prijazno, ker vidi v tem sodobno in praktično usmerjenost svojega cesarja.

Zgraditelj Panamskega prekopa umrl. Inž. Varrilla, ki je dokončal Panamski prekop, je ne-

Dopisi

Slovenjgraški okraj

Smartno pri Slovenjgradcu. Jej, koliko se je nabralo! Zdaj pa že dolgo niste nič slišali od nas, zato pa za praznike, ko bo čas prebirati razne vesele in žalostne, toliko več. V tej »poročni« sezoni so nam ti prešmentani fantje iz drugih far odpeljali — in to brez odkupnine pri šranganju — kar štiri pridne šmarčanke. So pač naši fantje preveč popustljivi. Če bo šlo tako dalje, boste fantje kmalu v Smartnem ob dobre naveste. — G. Duff Valentin, brivec iz Moste, je odvedel pred oltar Hartman Mimiko, p. d. Fogrančevo iz Smartna. V zakonski jarem je skočila naša pridna predsednica Dekl. krožka gospodična Mimika Vrbnjak, odšla je z ženinom g. Laznikom Frantom v Sv. Peter v Savinjski dolini. Dekleta so ji priradila ganljivo odhodnico, saj je bila zelo priljubljena in obče spoštovana. — Komaj smo se nad njeno izgubo nekoliko potolažili, že nas je vnovič osupnila vest, da nam odpelje g. Arah Alojz, občinski tajnik v Podgorju, neumorno prednico naše Marijine družbe gđc. Korošec Pavlo v Stari trg pri Slovenjgradcu. Kar spriznati se nismo mogle z misljo, da odleje ne bo več Pavla vodila naše kongregacije, saj je bila celih šest let njena prednica. — G. Cas Miroslav, pos., p. d. Jevšnik iz št. ljske fare je pred oltarjem obljubil zvestobo do smrti gospodični Krenker Hildi, p. d. Smonkarjevi iz Dobrave, ter jo odvedel na svojo lepo domačijo. — Pa še četrta nam je ušla: g. Kreba Ivan iz Starega trga je poročil štimkarjevo Lenčko iz skrajnega dobravskega dela naše obširne župnije. — G. Slavko Gams, slikarski mojster v Slovenjgradcu se je tudi vpregel, oženil je pridno gospodično Slemnik Pavlo iz Vrh. — Bilo zelo, zelo srečno! — Najbolj se je še postavila mladinska Kmečka zveza, ki je po zamisli osrednjega odbora priredila 4. novembra proslavo zahvalne nedelje. Vsi člani in članice so dobili šopke iz žitnega klasja in odšli s praporom v cerkev. Pred obhajilnico mizo je stala mizica s poljskimi pridelki, pripravljeno za blagoslov. Po izvršenem obredu je vsa cerkev zapela zahvalno pesem in ljudska duša se je iz srca zahvalila Bogu za prelete dobrote in vsakdanji kruh. Popoldne se je vršila prireditve s primernimi deklaracijami, govori in z lepo domačo igro. Ob tej priliki so se izkazali tudi naši pevci, ki so med odmori zabavali številno občinstvo. — Marsikak načrt je padel pa v vodo, ker so venomer klicali člani na vojaško službo. — Banovinski odbor RK vedno znova poziva z okrožnicami odgovorne činitele ter občinsko upravo, da se naj vendar zopet ustanovi to prepotrebno društvo, ki je bilo pred dvema letoma radi neuvidevnosti nekaterih zaspalo. Naše dobre učiteljice, delavne bivše odbornice RK, kljub raznim težkočam zbi-

Vsaka naša hiša leto za letom kupuje »Družinsko Pratiko« s podobo sv. Družine, ki je res prava naša Pratika. Ako je pri Vas še ne poznate, nabavite si jo letos! Ne bo Vam žal!

davno umrl v starosti 80 let. Ko je bil star 26 let, je že bil ravnatelj »Oceanske panamske družbe« in je skoraj vse svoje življenje posvetil izpopolnitvi tega prekopa, čigar pomen za trgovino in promet je prekosil vse tozadevne želje in pričakovanja. Varilla, katerega je panamska republika imenovala leta 1903. za ministra, je iznašel tudi način, kako je mogoče vodo čistiti s klorom.

Starost sidra. Načelo pritrjevanja ladij na dnu morja je prastara. Že za časa ustanovitve Rima je uporabljal kralj Midas na svojih čolnih kočare, napolnjene s kamenjem, katere so spuščali po vrvi na morskno dno. Pozneje so bila v rabi sidra, podobna današnjim, bila pa so še lesena in s svincem obilata. Železno, s klinom

Bilo je okrog dveh po polnoči. Stari Pozderek je najprej mislil, da sanja. Nekoliko se je stresel, potem pa se obrnil na drugo stran. Čez čas se je prepričal, da niso bile samo sanje. Spet se je slišalo trkanje. Kdo neki trka? Dvignil se je v postelji in prisluhnil. Na okno je nekdo trkal. Račja taca, kaj je? Zlezel je iz postelje in šel k oknu. Nekdo je s pestjo tolkel po mizi. Pozderek je odprl okno in potisnil glavo ven. »Kaj je?« je jezno vprašal. Neznani možakar je stal pri oknu in šepetaje dejal: »Svinje ne moremo dati na voz. Vratca so se odprla in se je dol zvalila. Za božjo voljo vas prosim, pridite na pomoč...« »Jaz? Zakaj ravno jaz? — Koliko pa vas je?« »Dva,« je odgovoril tujec. »A sva premalo za eno svinjo.« »Trije za eno svinjo!« je nejevoljno zagodel Pozderek in zaprl okno. »No, če so me že zbudili, pa grem.« Možakarja sta se mučila s svinjo, a je nista mogla spraviti na voz. »No, hodi, pijana mrha!« je kričal eden nad njo.

rajo milodare za božičnico revnim otrokom, ki jih tudi pri nas ne manjka. — Da se oddolže spominu ob smrti našega voditelja dr. Antona Korošca, so naša društva, posebno FO in DK, silita v nedeljo široko žaino sejo, kjer so se v primernih govorih orisale požojnikove zasluge za naš slovenski narod in jugoslovansko državo. Vidno ganjeni so vsi navzoči zaklicali svojemu velikemu geniju iskreni »Slava!«

Dravsko polje

Vurberg. Praznik Brezmadežne je venčala lepa slovesnost. Imeli smo umeščenje novega župnika g. Jožefa Mlakar. Na predvečer je še enkrat z nami zaplakalo nebo in z belim pajčolanom zagrnilo grob — njega, ki je dolgih 36 let skrbno in vestno vodil dušno pastirstvo. Na praznik zjutraj pa se je na jasnih obzorjih prismehtalo lepo sonce in z novo radostjo obšlo srca faranov, ki so napolnili ves trg pred cerkvijo da se poklonijo svojemu duhovnemu očetu. Pri slavoloku ob izhodu ga je najprej prav ganljivo pozdravil cerkveni ključar, toplo mu je častital župan, nato sta ga pozdravila g. šolski upravitelj in vodja ruskega sanatorija g. dr. Okolokulak poklonile so se s cvetjem dekliške organizacije in šolski otroci, nadalje so se mu predstavila društva in Fantovski odsek je v strumnem nastopu z zborni deklaracijo zaključil slovesen in prisrčen sprejem. Stvoril se je sprevid društev, organizacij, šolskih otrok, upravnih oblasti in duhovščine v lepo okrašeno cerkev. Obrede umeščenja je opravil g. prošt iz Ptuj. Ob tem lepem doživetju želimo novemu g. župniku, da bi se vedno počutil tako srečnega med nami kot na dan svoje umestitve! — Naša društva niso zašla v topel zapeček, marveč skušajo stati vedno na planem. Na Stefanovo bo Prosvetno društvo uprizorilo pretresljivo žaligro, prava dogodkov iz človeškega življenja. Brezvestnost in mladostna pokvarjenost divja s pekleniskimi načeti in si osvaja žrtve, a krščanska plemenitost in ljub-zen zmaga nad vso hudobijo. Ker to igra gotovo vsakega močno navdušila, zato se bo v nedeljo, 29. decembra po večernicah ponovila. Vabimo vabimo vse, priporočamo pa se tudi so-

račne. Prosvetno društvo priredi na novem odru v gradu veliko otvoritveno predstavo »V temo!« v nedeljo, 22. decembra, ob 15 in ob 19. Vabljeni!

Sloveniebistriški okraj

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Na splošno željo občinskega ponov: Prosvetno društvo na praznik sv. Štefana po večernicah v Siomšekovem domu krasno dramo v desetih slikah: »Župnik iz ovetočega vinograda«.

Slovenske gorice

Sv. Barbara pri Mariboru. Lepo smo obhajali stoletnico, odkar je bila tukajšnja župna cerkev posvečena, in 150 letnico, odkar je postala tukaj župnišča; prej je bila podružnica Sv. Petra. Sveti misijon se je vršil od 8. do 15. decembra. Vodila

Kadar kupujete

ASPIRIN

tablete, ne pozabite pogledati, da li vsak zavitek in vsaka posamezna tableta nosi „Bayer“-jev križ, ki ga mora imeti. Ni namreč Aspirina brez „Bayer“-jevega križa.

Če ste res, ovd. št. 10. 1937. št. 10. 1938.

sta ga gg. p. Ladislav Hazemali in p. Janez Reberc. Cerkev in mliza Gospodova sta bili dobro obiskani. Ob sklepu misijona je bilo zelo slovesno, ko je prihitel med nas sam prevz. g. knezoškof dr. Tomažič, kateri je pohvalil župljane, la so dali napraviti nov tlak v cerkvi, kateri je veljal 11.000 din. Res lepa je naša cerkev. — Letina je bila pičla. Lanska sibirski zima nam je uničila na tisoče sadnega drevja. — Blizu se novo leto. Poravnajte naročnino za »Slov. gospodarja!« Naj ne bo hiše brez katoliškega tiska! Lepo je število novih naročnikov, a vseeno še niso vsi! Na delo št. 11 v Slov. goricah. Prosvetno društvo je priredilo 1. decembra zelo uspešno opereto »Miklavž prihaja«. Opereta se je ponovila na Miklavžev večer, istočasno je bila tudi obdaritev mladine, ki se udeležuje v naših organizacijah. S tem pa delo našega Prosvetnega društva še ni končano, ampak se marljivo pripravlja, da bo na sveti večer in na Božič uprizorilo s sodelovanjem Fantovskega odseka in Dekliškega krožka lepo narodno igro »Naša kri«. Vabimo vse zavedne šentiljčane, da se te lepe igre udeležijo!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Prosvetno društvo ima svoj redni občni zbor 22. decembra v društveni dvorani, in sicer: ob 14 božičnica, ki jo priredi šolska mladina, nato pa sledi občni zbor. Vabimo na občni zbor vse, stare in nove člane.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 4. decembra se je končala trimesečna gospodinjstva nadaljevalna šola, ki sta jo vodili čč. šolski sestri Karmen

Pozderek je prižgal žepno električno svetilko, poiskal škornje in sukno. Nato je tiho odšel iz sobe.

Zunaj je bilo precej temno.

»Kje je svinja?« je vprašal stari, ko je prišel k vozu.

»Tu je!« je odvrnil tujec. Pri tem je z nogo sunil temni predmet, ki je ležal na tleh.

Zaslišalo se je kruljenje.

»Je prašič?« je vprašal Pozderek.

»Ne, prasica,« je odvrnil tujec.

Nato je potegnil za vrvi in jezno zakričal:

»No, hodi, mrha!«

Pozderek se je sklonil, da bi pomagal. Nenadoma je ves preplašen odmaknil roke.

»Saj je oblečena!« je začudeno zaklical.

»To je cirkuška svinja. Bila je sijajna živalca. Plesala je, a se je preveč zredila in sva jo kupila z obleko vred.«

»Kriho ima na sebi!« je z začudenjem pripomnil Pozderek.

»Spalno srajco,« je odvrnil tujec. »Imenitna svinja je bila! Še vino si je rada privoščila. Tudi zdaj ga je pila.«

»Ha-ha-ha!« se je na ves glas zasmel stari. »Izvrstno! Pijana svinja!«

Nato se je uprl v svinjo, jo potiskal in vpil:

»Pojdi, pijana prasica!«

Bogatli in Silka Poteko iz Maribora. Obiskovalo je z velikim veseljem 14 gojenk. Polne hvaležnosti za krasne nauke so se poslovile od nje. — Na Štefanovo bodo naši mladeniči Fantovskega odseka po večernicah v Ciril-Methodovem domu predstavljali prelepo igro »Križ in sovjetska zvezda«. Domačini in sosede, takrat na veselo svidenje! — V soboto, 21. decembra, bo ljubljanski škof posvetil našega rojaka s ščavnice, g. p. Fidelisa Kraner iz kapucinskega reda v duhovnika. Slovesno novo sv. mašo bo obhajal v nedeljo, dne 29. decembra, v cerkvi Sv. Treh kraljev ob 9.30. Pridigoval mu bo naš domači rojak g. Friderik Strnad, župnik v Podčetrtku Slovesno ga bomo sprejeli v soboto, 28. decembra, ob dveh popoldne pri župnijski cerkvi in bo nato imel večernice. Naj ga Bog bogato blagoslovi ob vstopu v najlepši stan!

Sv. Urban pri Ptuj. Dekliški krožek priredi v nedeljo, 29. decembra, v farnem domu krasno igro »Božični v. . . eiganke Lejle«.

Mursko polje

Ljutomer. »Mrtvaški ples« je naslov veličastnemu srednjeveškemu misteriju, katerega vprizoritev se ponovi v nedeljo, 22. decembra ob 16 v Katoliškem domu. Že prva predstava je pokazala, kako globoko je zajela gledalce njega vsebina. Posebno okoliščani prav vladno vabljeni! Zveze z vladi iz Murske Sobote in Gornje Radgone. Pridite vel, da boste spoznali »mrtvaški ples« ob zatonu človeškega življenja, ker tudi nam »smrtna žetev vsak dan bolj dozoreva«.

Slovenska Krajina

Veliki Dolenjci. Prejšnji terek so se pri nas setali naši in madžarski obmejni organi, da uredijo obmejni promet in druge zadeve, ki bi se utegnile zgoditi v roku treh mesecev, v katerem se ti sestanki vršijo. Z vsake strani je prišlo pet članov. Sestanek je potekel v duhu prijateljstva med obema državama. Po sestanku so bili vsi člani komisije povabljeni k g. župniku Francu Horvat.

Kuzma. V sredo, 11. decembra, je bila naša na novo postavljena telefonska linija priključena telefonskemu omrežju v Murski Soboti. Zveza je bila zelo potrebna, ker je Kuzma v zadnjem času postala važno trgovsko središče (sadje, leana in mlinska industrija). Zadnji čas je že, da bi dobili tudi preprosto pošto, kar zahtevajo ne samo ljudje, temveč tudi gospodarske in državne potrebe.

Dolnja Lendava. Pred dnevi je prišel k nam za novega okrajnega načelnika g. Stanko Vrtovec, doslej podnačelnik v Soboti. G. načelniku, ki je v Soboti postal zelo priljubljen, želimo, da se med nami prav dobro počuti! — Dosedanji g. načelnik je bil premeščen na Hrvaško.

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Regulacija potoka Bela se je pričela nadaljevati v kolikor to dopušča vreme, voda in regulacijski načrt. Upamo, da nam bo zima toliko naklonjena, da bi bilo mogoče zaposliti več delavcev, družinskih očetov, ter revnih delavoljnih, ki nimajo sedaj nobenega zasluga. Našemu prijatelju »Slov. gospodarju« pa ostanimo vsi zvesti naročniki in kdor še ni, naj postane, zlasti še delavci pri regulaciji, za katere se naš list vedno poteguje za nadaljevanje dela in zasluga.

Dravinjska dolina

Makole. Katoliška mladina priredi na praznik sv. Štefana po večernicah ob treh Lavtižarjevo spevoigr »Darinka« in šaljivo spevoigrico Ponočnjaki in še nekaj prelepih solospjevov bodo zapeli naši pevci. Pevske prireditve so vedno redkejšje na našem podeželju, ker zahtevajo veliko vaj in truda. Zato naj nihče, ki živi v območju in bližini naše župnije, te pomembne naše prireditve ne preze in naj pride. Vstopnina obilčajna. Tudi za mir bomo poskrbeli, če kak zlikovec misli, da se naši fantje in dekleta zato toliko trudijo, da ima on lahko svoj hec in svoj teater. Pridite!

Savinjska dolina

Polzela. Prosvetno društvo priredi na praznik sv. Štefana v Prosvetnem domu dramatično predstavo »Zakleti grade«, romantična igra v petih dejanjih. Začetek ob 15. Vabljeni!

Šmarski kraji

Šmarski okraj. Naš voditelj in veliki državnik, iskreni prijatelj in očetovsko dobri dr. Anton Korosec je končal svoje delo na zemlji in se podal na večni odpočitek pri Bogu. — V našem okraju je pričel delovati za narodov blagor, ko je leta 1890. nastopil kaplansko službo na Sladki gori, in tukaj mu je postavljen vidni spomenik, namreč Gospodarska šola v St. Jurju ob juž. žel., katero nam je kot deželni poslanec s svojo možato besedo pri trdih gospodih v Gradcu leta 1909. izposloval. Vedno se je rad spominjal lepega kraja in dobrega prebivalstva, pa vedno je tudi rad prihajal posebno med našo mladino, da jo uči in vzpodbuja. Krasni sestanki in zborovanja mladeničev in mladenk pri Sv. Roku nad Šmarjem so še zdaj v živem spominu, osobito pa še zdaj govorijo o tamošnjem neverjetno velikem in izbornu uspelem taboru ali katoliškem shodu v poletju leta 1922., katerega se je udeležila do dvajsetisočglava množica ljudi. In štiri leta nato je še nastopil v nabito polni dvorani novega Katoliškega doma, da svojim vdanim prijateljem raz-

krije smernice za takratne razburkane čase. Poletno nedeljo lanskega leta se pa nam je še kakor v slovo prikazal v sredi trga, in sicer v družbi vladnega predsednika Cvetkoviča, prometnega ministra, našega g. bana in drugih, da si nekoliko odpočije in gleda svoj ljubljani narod na povratku od službe božje. V svoji sredini smo tedaj večkrat imeli in poslušali svojega voditelja; v svojih srcih pa mu hočemo ohraniti hvaležen spomin ter s svojim nastopanjem dokazovati, da se zvesto držimo njegovih navodil. — Tebi, naš ljubi »Slov. gospodar«, pa se v imenu vsega okraja zahvaljujemo za veliko pozornost, s katero si nas zadnji ponedeljek v posebni prilogi milo tolažil, nam podaril lepe slike iz njegovega življenja ter nam na srce polagal dolžnost hvaležnosti do velikega voditelja. Veselimo se že tvoje božične številke, tebi pa prisrčno želimo še dva- in trikrat večje število naročnikov za novo leto 1941!

Posavje

Razbor pri Zidanem mostu. Dne 30. novembra je bil poročen Šenkovic Ferdo iz Maribora z učiteljico Jurko Ferdinando iz Jurklostra v kapelici M. B. na Lisci. Poročal je g. Pavlič Alojzij, profesor v pokoju iz Jurklostra. — Tudi v naši župniji je družba iz Maribora začela iskati premož. Našla ga je že na dveh krajih. Pričakuje se obilnost tega zemljskega bogastva in se obeta našemu revnemu ljudstvu boljše zasluge. — Dne 16. dec. je bil občni zbor sadjarske podružnice. Na sporedu je bilo predavanje bivšega upravitelja Švarca Ivana, ki je posebno kritiziral malomarnost za oskrbovanje sadnega drevja, ki bi moglo biti prav gojeno izboren pripomoček v gospodarski krizi. Za novega načelnika je bil izvoljen Pompe Ivan, znani umni razborski sadjar. — Dne 12. dec. je odšel organist Škrjanc Avgust, ki je bil v župniji 2 leti. Po njegovi zaslugi je bilo vpeljano ljudsko cerkveno petje. Veselo je sedaj v hiši božji, ko vse prepeva, mlado in staro. Vse govori iz hvaležnosti o tam organistu, ki je skrbel tako vzorno za čistočo in lepoto cerkve. — 15. decembra je nastopila ostra zima. Mráz pritiska, termometer se spreha med 15 do 20°. Mráz je hudo prizadel otroke. Ker nimajo tople obleke, je šola skoraj prazna. Naj se zga-nejo merodajni faktorji, da bodo vsaj otroci zadostno preskrbljeni s toplo obleko!

Klic z juga v božični noči

Pravijo, da je Božič najlepši praznik v letu. Praznik veselja in pesmi, praznik pozibavajočih se mehkih in nežnih melodij globoko občutenih pesmi, zlasti pa praznik notranjega prerojenja, praznik skrivnostnih neizraznih doživetij človeških src.

Kako ne bi do dna duše pretresel človeka mogočen glas velikega zvona, ki med prijetnim čebljanjem malih zvonov oznanja svetu sredi božične noči: »Rodil se nam je danes Zveličar!« Kakor da čujemo glas božjih znalcev, nekje iz daljine, zapoje z njimi veselo

naša duša: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!«

Nepozabna ostane za vse življenje v srce segajoča melodija večno lepe pesmi, ki se na sveto noč in vse božične praznične dneve kot skrivnostni balzam razliva po cerkvah v Sloveniji: »Sveta noč, blažena noč.« Ob prijetno igrajočih melodijah v okusno okrašeni cerkvi, obdan vsen okrog od nepregledne množice vernikov, v pobožno molitev zatopljenih, človek skoro pozabi, da je na zemlji. Nehote mu vznikne iz srca pesem nebeščanov, zbranih

Svinja je vstala, krulila, a na voz ni mogla po prilonjenih deskah, ker je bila pretežka.

Možakarji so jo zgrabili in jo po deski vlekli na voz. Svinja se je upirala in krulila, a naposled je bila na vozu.

»Hvala Bogu!« so si vsi trije oddahnili.

Eden izmed tujcev je potegnil iz žepa steklenico. Štresel jo je, nato pa jo pomoli! Pozdrecu.

»Potegnite! Slivovka je noter!«

Pozdrec je zakašljal, si z rokavom obrisal usta, nastavljal steklenico in pošteno potegnil.

»Hvala lepa za pomoč!« sta tujca rekla.

»Saj ni vredno besede!« se je branil Pozdrec. »Zdaj sem vsaj videl cirkuško oblečeno svinjo... Jutri bom tudi svojo oblekel, morda se tudi nauči plesati.«

Tujca sta medtem sedla na voz.

»Dosti sreče!« sta zaklicala.

Po zraku je zažvižgal bič, nakar sta konja potegnila. Pozdrec je nekaj časa gledal za vozom. Smehljaje si je godel:

»Oblečena svinja... Kdo je že videl kaj takega?!«

Vrnil se je v hišo in kmalu spet zaspal...

*

Hiša je zjutraj na vse zgodaj ožive'a. Gospodinja je mesila kruh, stari se je odpravljali na sejem, ostali pa so si dali druge opravke.

Najstarejša hči, ki je bila nesla proleku zajutrk, je pritekla v kuhinjo. Vsa zasopla je zavpila:

»Proleka ni!«

Stara sta jo osuplo pogledala.

»Kakega proleka?«

»Našega! — Ukradli so ga!«

»Ali si ob pamet?« je stari vprašal.

»Pojdite gledat!«

Vsi trije so hiteli k svinjaku.

Stari je debelo gledal. Svinjak je bil prazen... V slami se je poznal odtis njenega trupa. Poleg pa je bil kos pisanega blaga.

Žena je zajokala.

»Grozna nesreča!« je ihtela. »Tako lepa, težka svinja... En človek je ni mogel odvesti. Tudi d bi bila z...jo premalo! Najmanj trije so morali biti... Oh, kdo je le bil?...«

Stari ni govoril. Le majal je z glavo, kakor da ne bi mogel verjeti. Potem se je sklonil, pobral tisti kos blaga in ga ogledoval pri svetlobi žepne električne svetilke. Spomnil se je na oblečeno svinjo, ki jo je pomagal spraviti na voz... Kako se pač smejeta lopova na njegov račun! A to še ni vse! Kisla juha, krvavice, klobase — vse je splavalo po vodi. A še tudi to ni vse! Če bo žena zvedela, da je nevede pomagal pri tatvini — joj, saj mu bo izpulila še lase!...

opremljeno sidro pa je iznajdba Tirenca Eupolamusa in je še dandanes v rabi.

Smreka v popravilu. Najstarejše drevo Češko-Moravske, pravi simbol češkega lesa, je kakšnih 60 m visoka smreka, ki je ta čas v temeljitem »popravilu«. V votle in nagnite dele njenega debela vlagajo »betonske plombe«, da bi gnitje zavril. Ozemlje okrog velikanske smreke, ki jo cenijo na več kot 500 let, so proglasili za zaščitni park.

Mačke brez dlake so imeli po hišah stari Azteki v Mehiki. Zdaj so s križanjem slamskih mačk dobili nekaj primerov teh živalic brez dlake. Kasneje jim je dlaka spet zrastle, toda po šestih mesecih znova do golega odpada.

*